

Arrest

nr. 117 990 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat E. SCHOUTEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 28 augustus 2007 toe op Belgisch grondgebied en diende op 29 augustus 2007 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 18 augustus 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 6 november 2008, nr. 18 464). Het tegen dit arrest ingestel-

de cassatieberoep werd door de Raad van State ontoelaatbaar verklaard (RvS 17 december 2008, nr. 3666 (c)).

1.3. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid trof op 12 december 2008 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoeker diende op 9 februari 2009 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 2 december 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 18 maart 2010, nr. 40 450).

1.6. Verzoeker diende op 25 maart 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 11 oktober 2010 een beslissing waarbij de in punt 1.6. vermelde aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

1.8. Verzoeker diende op 8 juni 2011 een derde asielaanvraag in.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 14 juni 2011 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater), die door de Raad werd vernietigd (RvV 20 september 2012, nr. 87 910).

1.10. Verzoeker diende op 29 december 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) nam op 26 oktober 2012 een nieuwe beslissing tot weigering tot in overwegingname van de in punt 1.8 vermelde asielaanvraag (bijlage 13quater).

1.12. Op 7 mei 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de in punt 1.6. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 13 mei 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.03.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A.(...), M.(...) (...)

Geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Afghanistan

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 11.10.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A.(...) M.(...), die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 03.05.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1)kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). (...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enige middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsverplichting. Verzoeker betoogt hierbij onder meer het volgende:

"De bestreden beslissing erkent dat verzoeker lijdt aan een chronische depressie met angstsymptomen. De arts-adviseur betwist dat niet.

De conclusie van de arts-adviseur betreft de graad van ernst.

Verzoeker meent dat de Dienst Vreemdelingenzaken en de controlearts volledig onterecht tot de conclusie komen dat zijn aandoening niet ernstig is.

1.1. Ernst van de aandoening.

De ernst van de aandoening werd niet goed geëvalueerd. Er werd geen rekening gehouden met bepaalde aangehaalde elementen.

Een PTSD aandoening is zeer ernstig. De aandoening van verzoeker werd volkomen geminimaliseerd door de arts van DVZ, in die mate zelfs dat de beschikbaarheid van een behandeling in de regio van herkomst, met name de provincie Mazar-i-Sharif, niet eens onderzocht werd.

De controlearts stelt in essentie dat verzoeker geen nood aan verzorging heeft, hetgeen volledig ingaat tegen de beoordeling door de behandelende arts van verzoeker.

(...)

Een psychiatrische patiënt die zonder behandeling valt, komt terecht in een situatie van grote paniek en wanhoop. Een dergelijke situatie dient beschouwd te worden als onmenselijk en vernederend.

De behandelende arts van verzoeker stelt dan ook in haar attest dd. 10.02.2011 en 19.07.2011 dat ingeval van een stopzetting van de behandeling de volgende symptomen kunnen optreden: "acute psychose, suïcide".

Een patiënt met een chronische depressie behoort tot een kwetsbare categorie. De stopzetting van de behandeling door zijn behandelende huisarts, de verbreking van de psychotherapeutische band zijn factoren die leiden tot bovengenoemde symptomen.

Hierover hebben de controle arts, noch de bestreden beslissing iets gemotiveerd.

(...)

De controlearts laat ten slotte na om de oorzaak van de psychologische problemen van verzoeker in het medisch onderzoek te betrekken. Verzoeker heeft immers psychologische en psychiatrische problemen omwille van hetgeen hij meemaakte in zijn land van herkomst. Een terugkeer naar Afghanistan is om die reden ook af te wijzen.

Het is duidelijk dat de tegenpartij de principiële verplichting voor autoriteiten om alle nodige informatie te verzamelen teneinde een beslissing te kunnen nemen niet gerespecteerd heeft.

De rechtspraak van de Raad van State verplicht de autoriteiten nochtans om een beslissing te nemen "en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce".

Op grond van deze schendingen verzoekt verzoeker de schorsing en de nietigverklaring van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 07.05.2013, betekend op 13.05.2012."

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending

van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)”

3.4. Uit de verschillende standaard medische getuigschriften die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat verzoeker lijdt aan PTSD, depressie met psychotische episoden, paniekaanvallen slaapstoornissen en verscheidene somatoforme klachten. Verzoeker wordt hiervoor medicamenteus behandeld met onder andere “Mirtazipine, Xanax, Seroquel en Zolpidem”, waarvan de duur bepaald

wordt op meer dan zes maanden. Bij een van de mogelijke gevolgen indien de behandeling wordt stopgezet, staat “acute psychose, suïcide, gastrointestinale bloeding, bewegingsbeperkingen” vermeld. Er is luidens de medische attesten een regelmatige opvolging vereist door een psychiater en een huisarts en kinesitherapie is aangewezen.

3.5. In het medisch advies van de arts-adviseur van 6 mei 2013 dat als basis fungeert voor de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 25.03.2010. Ik kom terug op uw vraag tot het maken van een beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door genoemde persoon.

I. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

-Attesten van 22 maart 2010, 27 september 2010, 19 juli 2011, 11 januari 2012, dr. E.(...), PTSD, depressie, paniekaanvallen, slaapstoornissen, talrijke somatoforme klachten, zoals hoofdpijn, rugpijn, maagpijn, gastritis en oesofagitis (slokdarmontsteking). Er waren geen hospitalisaties noch acute opstoten.

-22 september 2010, dr. R.(...), anxiodepressieve en tal van psychosomatische klachten, een gevoel van vrees voor verergering, vooral wat betreft de achtergebleven familie in Afghanistan.

-26 september 2011, verslag van de dienst psychiatrie betreffende een consultatie. Er wordt aan betrokkene de raad gegeven geen overdreven medicatie te nemen en vooral niet te overdrijven met codeïnepreparaten die enkel maar verslaving kunnen geven. Verder wordt erop gewezen dat betrokkene best zijn medicatie 's avonds neemt om zich overdag niet slaperig te voelen.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 23-jarige man sedert jaren chronisch depressief is, met hoofdpijn, en allerhande psychosomatische klachten, dit alles met "matige" ernst.

Verder waren verder geen acute opstoten noch hospitalisaties. Op korte en zelfs op lange termijn is de evolutie van deze aandoening ook onbehandeld gunstig, zonder risico voor het leven of fysieke integriteit.

Wat betreft het eventuele suïcidegevaar, dit is enkel hypothetische en speculatief, aangezien er geen pogingen in deze richting werden gedaan. En worden ook geen specifieke beschermingsmaatregelen voorgesteld die hieraan, in concreto zouden moeten verhelfen.

Er is geen medisch bezwaar om te reizen.

III. Conclusie

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat eert aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde psychologische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkenen verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Ik stelt bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

3.6. In zijn middel voert verzoeker aan dat de ernst van zijn aandoening “volkomen” werd geminimaliseerd door de arts-adviseur en dat deze laatste zijn beoordeling volledig ingaat tegen de beoordeling in de medische attesten. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij nagelaten “om alle nodige informatie te verzamelen teneinde een beslissing te kunnen nemen”. Uit het hierboven vermelde advies blijkt dat de arts-adviseur de gestelde diagnose niet betwist. In de medische getuigschriften is er sprake van een noodzakelijk geachte behandeling. In tegenstelling tot de door dr. E. gedane vaststelling dat in

geval van stopzetting van de behandeling er gevaar rijst voor acute psychose en suicide, poneert de arts-adviseur in zijn advies het volgende: "Op korte en zelfs op lange termijn is de evolutie van deze aandoening ook onbehandeld gunstig, zonder risico voor het leven of fysieke integriteit."

3.7. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

(...)

Uit het administratief dossier blijkt dat het medische dossier van de verzoekende partij door de arts-adviseur aan een zeer uitvoerig en zeer degelijk onderzoek werd onderworpen, doch dat diende te worden besloten dat hun medische aandoening niet voldoet aan de vereisten van art. 9ter §1 voormeld, zelfs wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst.

Het loutere feit dat de verzoekende partij medische attesten heeft voorgelegd, waaruit de verzoekende partij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter van de wet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-attaché een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Uit het advies van de arts-attaché blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door de verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef, terwijl er geen medisch bezwaar kon worden weerhouden om te reizen.

Uit het advies van de arts-attaché blijkt duidelijk dat rekening werd gehouden met de medische verslagen die de verzoekende partij heeft voorgelegd. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

(...)

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-attaché noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

(...)

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie zich heeft gebaseerd op het verslag van de arts-adviseur en dat deze laatste rekening heeft gehouden met alle door de verzoekende partij bij gebrachte medische verslagen.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie oordeelde dat er aan de verzoekende partij geen verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kon worden toegestaan. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, bestaat eruit om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuïteitsonderzoek te doen over de door de verzoekende partij aangebrachte medische attesten. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op het verslag van de arts-attaché die zoals hiervoor reeds werd uiteengezet rekening heeft gehouden met alle door de verzoekende partij bij gebrachte stukken.

De verzoekende partij toont met haar uiteenzetting in het verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op het verslag van de arts-attaché die daarenboven rekening hield met alle door de verzoekende partij bijgebrachte stukken.

(...)"

3.8. De arts-adviseur beschikt bij het beoordelen van het in artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet genoemde risico over een ruime beoordelingsbevoegdheid. De Raad kan, zoals terecht aangestipt door de verwerende partij, deze beoordeling niet maken in de plaats van de arts-adviseur. De Raad moet echter wel in staat worden gesteld om na te gaan waarop de arts-adviseur zich gebaseerd heeft om te besluiten dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Hoewel de ambtenaar-geneesheer niet van een bijzondere expertise blijkt hoeft te geven om de door de vreemdeling ingediende medische attesten te beoordelen en hij niet verplicht is om zich met een gespecialiseerd arts in verbinding te stellen, enkel omdat het standaard medisch getuigschrift van de vreemdeling door een geneesheer-specialist zou zijn opgesteld (RvS 6 november

2013, nr. 225.353), dient uit het advies zelf of uit de stukken van het administratief dossier te blijken waarop de arts zich voor deze beoordeling heeft gestoeld. In casu hield de arts-adviseur er een totaal andersluidende beoordeling op na met betrekking tot de noodzaak aan behandeling van de psychische aandoening van verzoeker. De arts-adviseur kan uiteraard in het kader van zijn advies de voorgehouden noodzakelijke behandeling evalueren op grond van bepaalde objectieve vaststellingen. Het is in casu echter volstrekt onduidelijk op grond waarvan de arts-adviseur beweert dat de evolutie van de aandoeningen van verzoeker zowel op korte als op lange termijn gunstig is, zelfs wanneer deze niet behandeld worden, terwijl de standaard medische getuigschriften noodzakelijke behandelingen vermelden en uitdrukkelijk wijzen op de gevolgen indien de behandelingen worden stopgezet. Er kan dan ook niet anders worden geconcludeerd dan dat de arts-adviseur zich gebaseerd heeft op eigen inzichten en overtuigingen om het advies op te stellen waarop de bestreden beslissing steunt. De arts-adviseur heeft bijgevolg geenszins een “*zeer uitvoerig en zeer degelijk onderzoek*” gevoerd zoals de verwerende partij voorhoudt in haar nota met opmerkingen. Dit getuigt niet van behoorlijke feitenvinding. Aangezien het advies dat de basis vormt voor de bestreden beslissing niet op objectieve gegevens is gestoeld, is de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard aangetast door een motiveringsgebrek. Bijgevolg dient een schending van de materiële motiveringsplicht te worden vastgesteld.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN